

Deklica IN DREVO IMEN

Spesnil: Rok Terkaj

Ilustrirala: Alica Pan

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-1
087.5

TRKAJ
Deklica in drevo imen / spesnil Rok Terkaj ; ilustrirala Alica Pan. - 1. izd. -
Ljubljana : Dreambook Studio, 2018

ISBN 978-961-94401-1-7

294179840

Dragi otroci: lepo pozdravljeni v pravljično-mitološkem svetu!

Vas zanima, kaj vse se skriva v črkah vašega imena?

Poiščite www.DREVOIMEN.si na spletu

in si izdelajte čisto svojo knjigo!

Vašo zgodbo določajo skrivnostna bitja in neverjetne dogodivščine ...

Želimo vam razburljivo in poučno popotovanje!

– vaši mitološki junaki in junakinje



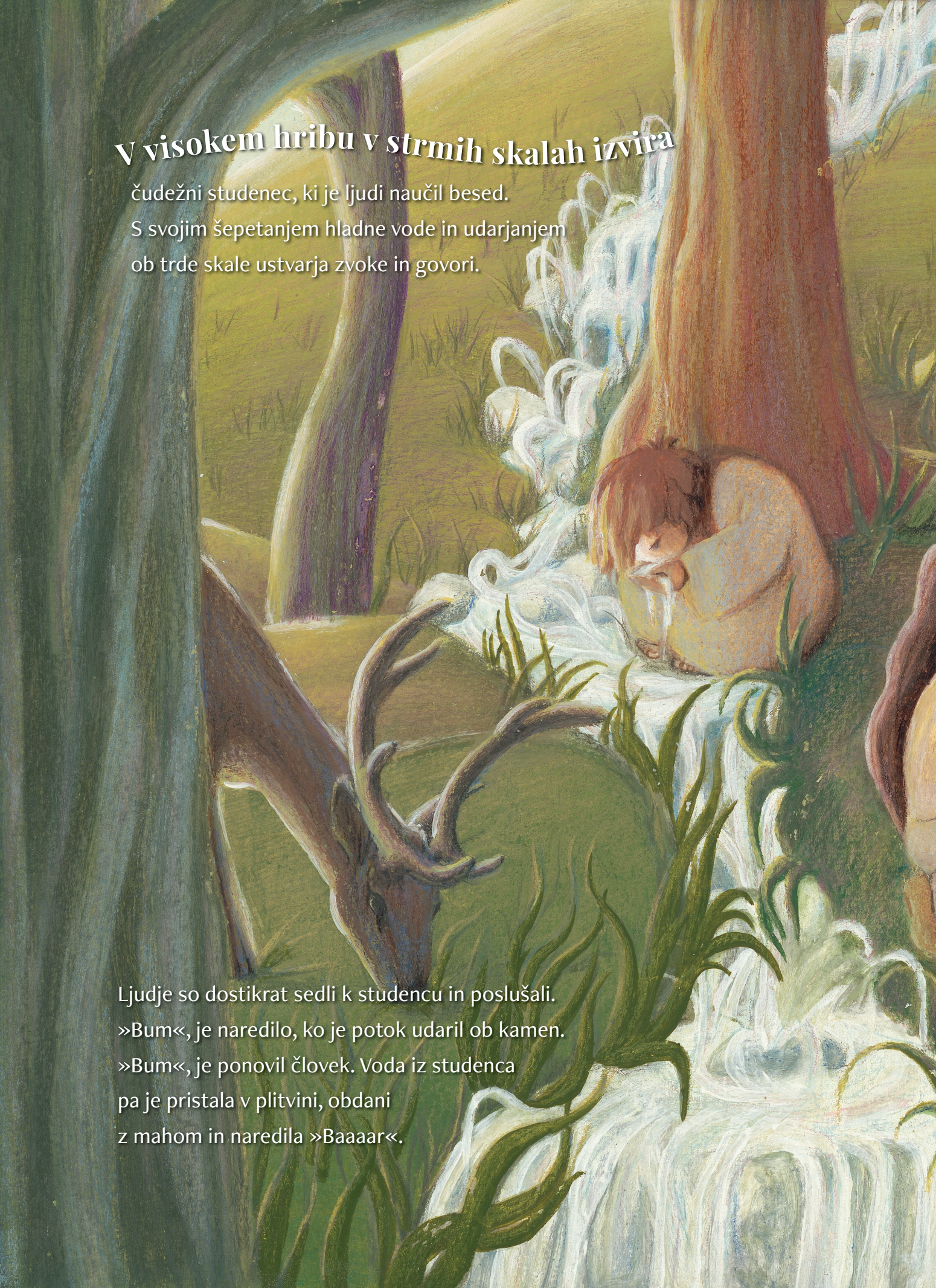

V visokem hribu v strmih skalah izvira
čudežni studenec, ki je ljudi naučil besed.
S svojim šepetanjem hladne vode in udarjanjem
ob trde skale ustvarja zvoke in govori.

Ljudje so dostikrat sedli k studencu in poslušali.
»Bum«, je naredilo, ko je potok udaril ob kamen.
»Bum«, je ponovil človek. Voda iz studenca
pa je pristala v plitvini, obdani
z mahom in naredila »Baaaar«.

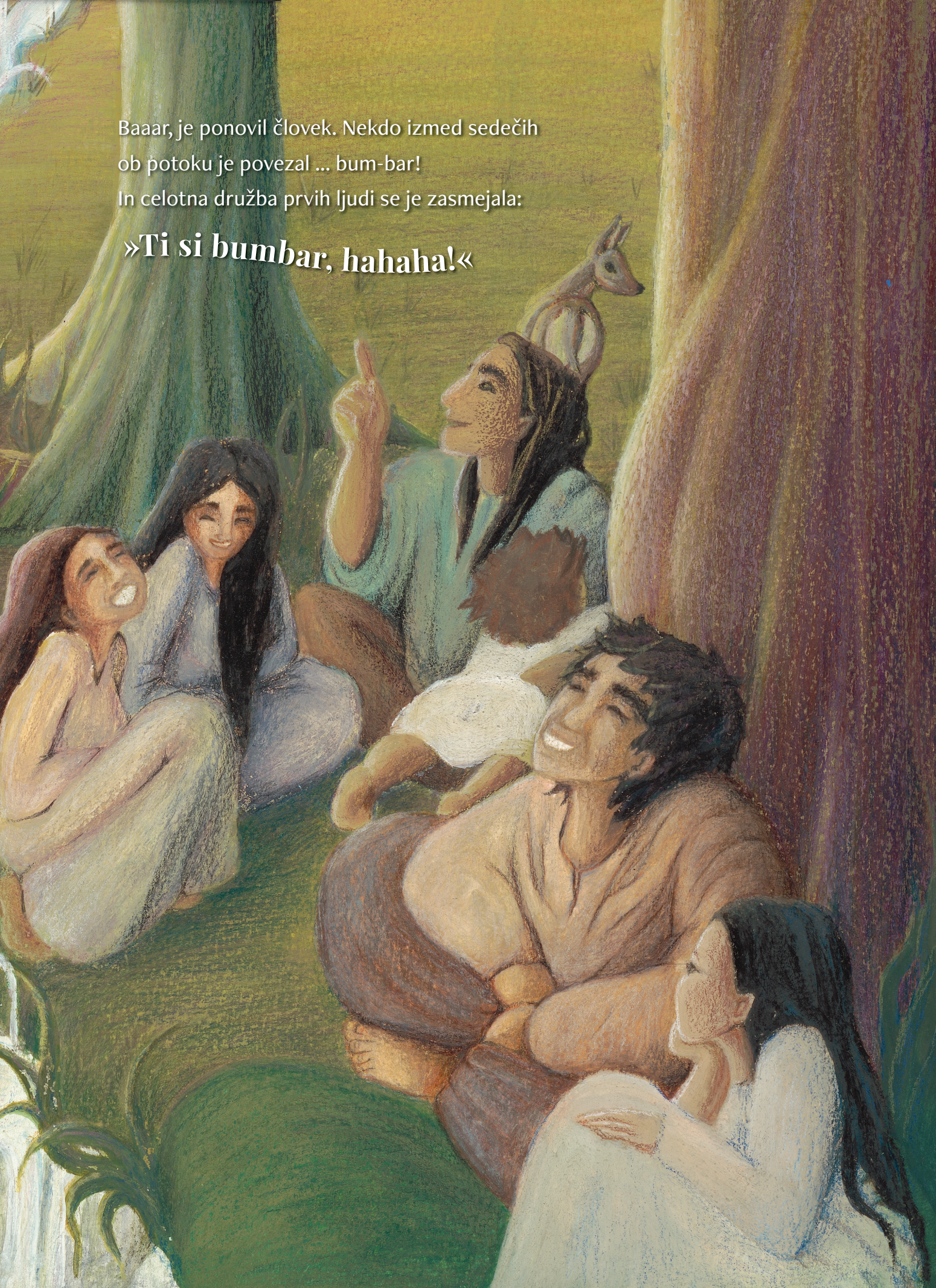

Baaar, je ponovil človek. Nekdo izmed sedečih
ob potoku je povezal ... bum-bar!
In celotna družba prvih ljudi se je zasmejala:

»Ti si bumbar, hahaha!«

Ob izviru čudežnega studenca **živi mogočno drevo imen,**

katerega korenine segajo globoko pod zemljo,
v svojih krošnjah pa nosi zgodbe vsega človeštva.
Pozna vse skrivnosti preteklosti in prihodnosti,
saj se je napajalo od čudežnega studenca
že od začetka dni. Pozna vse črke in tudi vsa imena,
ki jih z vetrom premetava, in ko pleše, ustvarja nova
in nova imena.

Draga deklica, bi rada izvedela
katera mitološka bitja

in junake **boš srečala na skrivni poti?**





Vendar pa ...,
drevo spi, saj je utrujeno
od vseh imen, ki jih je ustvarilo ...
Če bi ga rada prebudila, moraš potrkati na les,
da ti odpre vrata v čaroben svet mitov
in fantazije.

Srečno, popotnica!


Dobrodošla v svetu mitov in legend!
Obrni list in potovanje se lahko začne ...




D



Na pečini sred′ trdnjave Dedal in Ikar sedita,
sešila sta krila iz perja, da čez morje poletita.
A že več kot teden dni čakata na veter, da ju ponese,
pihaj še ti, da ju veter odnese.

»O, hvala, saj to je pravi orkan,
sedaj lahko jadrava kot ptici čez ocean.
V zahvalo ti črko D podariva
in še nauk genialni, preden v nebo poletiva.

Ne leti preblizu morja, da se ti krilo ne zmoči
in ne preblizu sonca, ki žari še ponoči.
Ne preveč, ne premalo, zapomni si vsepovsod,
da najboljša vedno je srednja pot.



Poslušaj starše, kar ti pravijo,
tudi če včasih malce gnjavijo.
Vedo, kako je treba živet′,
saj so tukaj že veliko let.«

Evropa je deklica vesela in mlada,
po pašnikih očetovih potika se rada.
Med čredo zagleda prav lepega bika,
ki smeji se ji glasno in ji prikupno mežika.

Bika zlatega brez pomislekov zajezdi,
skupaj jahata po pesku in po cesti.
Pred njima je morje, ampak to ni težava,
saj zlati bik tudi odlično plava.

Daleč stran od doma sta že, a to še ni vse.
Bik se spremeni – v resnici bog Zevs je!
Za nagrado ji podari kopje in veliko nakita,
le kaj bi se zgodilo, če ne bi zajahala bika?

»Podarjam ti črko E,

veliko potuj, kamor vodi te srce.

Hitro pot pod noge, raziskuj neznane kraje,
vrneš se bogatejša in še svoj dom imaš raje.«




E



V močvirju med blatom ličinke in polže papa
mala pošast z Japonske, ime ji je Kapa.
Umazana kot drekec, sluzava kot driska,
lepljiva kot krastača, kot žaba veselo vriska.

Črve sreba kar tako čez slamico
in ocvrte kače natakne si na palico.
Z mrežo lovi kačje pastirje,
včeraj zvečer so ulovili se štirje.

»Nekateri imajo radi zlato, jaz imam rad blato,
nekateri imajo radi čisto, jaz raje črvivo solato.
Podarjam ti črko K, če mi rečeš najbolj umazano besedo,
da še njo pospravim v svojo rjasto skledo.«





»Grrr, arrr, sem najbolj strašna pošast Leviatan,
žareče oči, goreče luske in sedem glav imam.
Vsak se me prestraši, tudi zmaj se skuha,
ko bruhnem plamen v vodo, ves ocean postane juha.

Grrr, arrr, kaj vame strmiš,
zakaj se mi smeješ, se me nič ne bojiš?
Oh, joj, naj poskusim še bolj glasno,
arrr, ko pokažem zobe kot igle, boj se me močno!

Še vedno nič se ne bojiš? Ti pa si pogumen stvor!
Še veliki Kraken in kit bi zbežala, noben od njiju ni tako nor.
A ti, ker se nič ne bojiš, črko L ti podarim,
preden grem v globino, da školjke in ribe spet strašim!

Saj res je, da sem najbolj strašna pošast,
če me pogledaš v obraz. A lepo srce imam jaz!
Zapomni si še nekaj, preden rečem: Lepo bodi,

po videzu nikoli in nikdar nikogar ne sodi. Arr, arr ...«

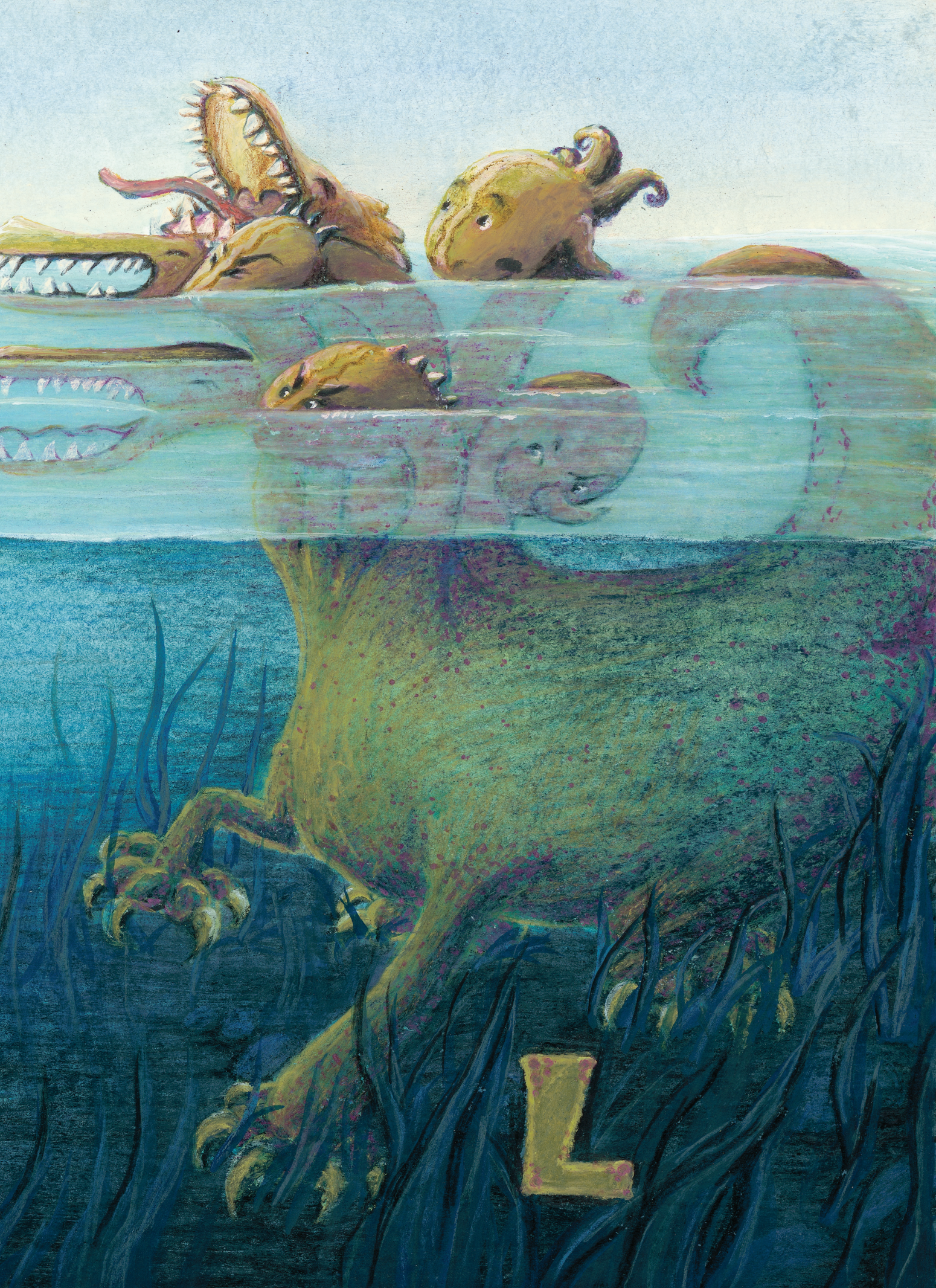
L

Boginja Izis je mati vseh otrok,
s svojimi velikimi krili vse malčke ščiti.
Rada jih vzame v naročje in poje pesmi
tudi tistim, ki še ne znajo govoriti.

Otroci ji pomagajo, da ostane mlada,
skupaj se igrajo in smeh vedno prevlada.
Boginja pravi: »Otroci, kar bom rekla, ni šala,
imate veliko modrost, čeprav postava je mala.



Podarjam ti črko I,
naj otroški duh v tebi večno živi.
Vse na tem svetu se enkrat rodi
in vsi mi nekoč smo otroci bili.

Zato bodi vesela, da si otrok,
saj ni je večje sreče.
Raztrgane hlače, a nasmeh širok,
da od veselja po zraku te meče.«

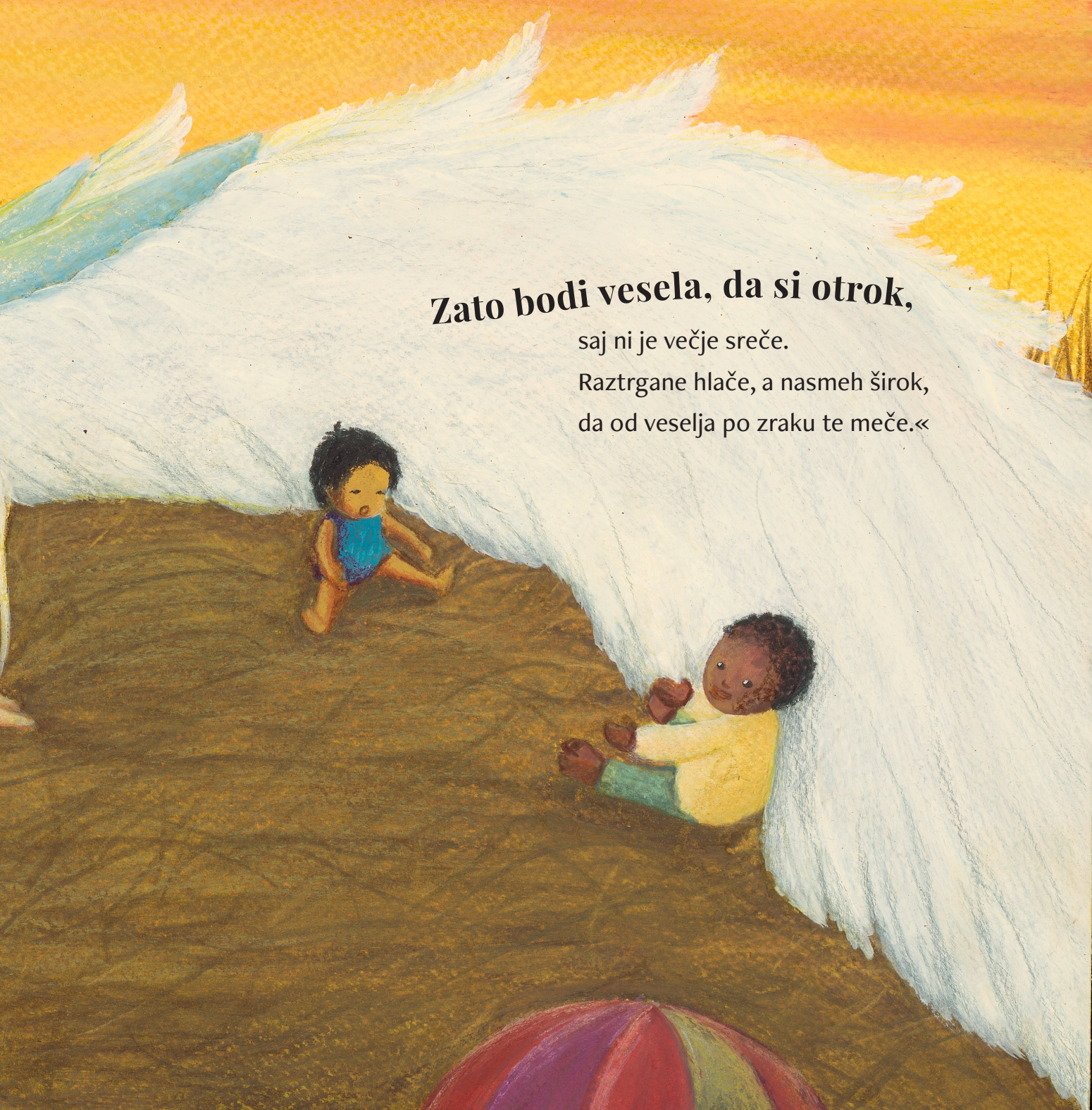



Po mraku slišiš drobne korake,
ko po gošči stopica Cikavec ptič.
Čebelam med iz panja ukrade,
to pravi tatič je in pridanič!

Čarovnica ga je vzgojila,
štirideset dni pod pazduho nosila.
Iz črnega jajca, se je ptica izvalila,
vse kar vidi, zanjo, zdaj spravi pod krila!



»Oh, deklica, si me pri kraji dobila!
Neznosno, neznosno, kaj naj sedaj?
Najbolje, da razpredem svoja krila
in vse kar ukradel sem vrnem nazaj.

Vračam ti črko C,
kot vračam, copate, cokle in cekine,

če hočeš dobro življenje, polno vedrine,

zasluži si na poštene načine!«


JAN
FEB
MAR
APR
MAY
JUN
JUL
AUG
SEP
OCT
NOV
DEC

Ko človek še ni vedel, katera je noč in kateri je dan,
je vesoljni genij Quetzalcoatl vklesal v skalo pravi pravcati koledar.
»Da vidim, če moje znanje lahko ujameš,
povej mi, kateri dan je danes.

Ponedeljek, torek ali sreda,
vsak dan po svoje lep izgleda,
četrtek, petek, sobota ali nedelja,
vedno se smej in bodi vesela.

Sedaj pa le hitro na pot se podaj,

da prejmeš zadnjo črko sedaj.«





Na začetku bog ustvaril je moža,
začetnika človeštva – Adama.
Tebi pa podaril je lepo črko A,
kot podaril je Adamu Evo, da bi skupaj bila.

Ustvaril jima je vrt, ves pisan in čeden,
v njem so živele živali, ime mu je dal Eden.

»Tu lahko se veselita, dovoljeno vama je vse,
le z drevesa spoznanja jabolk se jesti ne sme.«

»Kako sladka so jabolka,« je zašepetala kača,
»Eva, pojej ga, poslušati boga se ne splača.«
Eva je ugriznila v jabolka sladko sredico,
Adam pa je pojedel drugo polovico.

Bog je bil jezen: »Zakaj me nista poslušala?
Je to za vse, kar sem naredil za vaju, zahvala?
Adam in Eva, pojdita iz tega kraja,
od sedaj naprej izgnana sta iz raja.«


A



Y
A
E



Draga deklica.
Smo na koncu razburljivega potovanja po magičnih svetovih,
polnih mitov in legend. Na poti si srečala veliko prijateljev
in vsakdo od njih ti je podaril črko
in ti razkril prav posebno modrost, ki jo nosi v sebi.

Bodi ponosna na to kar si

in zasij kot najsvetlejša zvezda na nebu,
ki nikdar ne ugasne, četudi je noč.




DEKLICA





Rok Terkaj
DREVO IMEN
Ilustrirala Alica Pan

Uredila in jezikovno pregledala *Cilka Jakelj*
Oblikovali in prelomili *Andreja Uranič, Ana Berišaj*
Založili pri *Dreambook Studio*, Ljubljana 2018
Natisnila tiskarna *DigiFot, d. o. o.*
Spletna produkcija *Klik-Mall.com*
1. izdaja, 50 *izvodov*

dreambook studio

www.drevoimen.si

29,90 EUR
9 789619 440117